

Reglerne i stk. 2 og 3 er overgangsregler. I tilfælde, hvor alle indbetalinger til en forsikrings- eller pensionsordning er erlagt i indkomstår, hvor de ny fradragsregler ikke har været gældende, har man fundet det rettest, at også udbetalingerne behandles efter de hidtil gældende regler. Hvor indbetalingerne er præsteret dels i indkomstår, hvor der kun indrømmedes fradrag i indkomsten indenfor 400 kr.s eller 600 kr.s grænsen, dels i indkomstår, hvor der gives ret til fuldt fradrag, foreslås det, at de hidtil gældende regler skal finde anvendelse på den del af udbetalingerne — hvad enten der er tale om bonusydelse, løbende udbetalinger eller om eengangsudbetalinger ved opløsning af forsikringsforholdet — som hidrører fra indbetalinger i indkomstår, for hvilke reglerne i § 4 om fuldt fradrag i indkomsten ikke har været gældende.

§ B.

Ligesom reglen i § A stk. 1 c. omhandler denne bestemmelse tilfælde, hvor forudsætningerne for den indrømmede fulde fradragsret er bristet. Som eksempel kan nævnes salg af en forsikring eller indsættelse af en begunstiget, der ikke kan karakteriseres som skatteyderens pårørende. Man har fundet det naturligt at sidestille sådanne dispositioner med tilbagekøb, således at man tager indkomstskat af tilbagekøbsværdien.

Hvor præmiebetalingsperioden for en forsikring med fuld fradragsret i henhold til § 4 inden 15 år fra tegningen afbrydes som følge af, at forsikringen omskrives til en fripolice, således at præmiebetalingen ophører, har skatteyderen opnået for store årlige fradrag i indkomsten. Havde forsikringen oprindelig været tegnet med den kortere præmiebetalingstid, kunne han nemlig i henhold til § 4 årlig kunne have fradraget så stor en del af præmien, som svarer til forholdet mellem den faktiske præmiebetalingsperiode og en periode af 15 år. Det foreslås derfor i stk. 2, at det i tidligere indkomstår for meget fradragne beløb skal indkomstbeskattes i det indkomstår, hvor omdannelsen af forsikringen sker, men det skal til gengæld kunne afskrives over den resterende del af 15-års perioden. Tilsvarende forhold kan tænkes at forekomme ved pensionsordninger, og samme regler foreslås i så fald bragt til anvendelse. Hvor afbrydelsen sker ufrivilligt i forbindelse med stillingsfratrædelse eller en pensionsordnings ophør har man fundet det rimeligt, at regulering undlades.

§ C.

I denne paragraf indeholdes bestemmelser om den oplysningspligt, som man har fundet det nødvendigt at pålægge forsikringselskaber m. fl., bl. a.

af hensyn til de skattelignende myndigheders kontrol med den nu etablerede ordning med hensyn til beskatningen af forsikringer m. v.

Til § 6.

En konsekvens af reglen i § 20 i ligningsloven for skatteåret 1954—55 om fuld fradragsret for kontingenter til faglige sammenslutninger må være, at erstatninger og ydelser fra sådanne organisationer i fremtiden bliver fuldt indkomstskattepligtige, men for at undgå tvivl i en overgangsperiode findes det rigtigst at optage bestemmelse herom i lovteksten.

Til § 7.

Henvisningen i § 21, stk. 4, i ligningsloven for skatteåret 1954—55 til statskattelovens § 5 e. er suppleret med en henvisning til bestemmelsen i valglovens § 83, stk. 1, som ændret ved lov nr. 193 af 11. juni 1954, hvilket står i forbindelse med den ved denne lov fra 1. juli 1954 indførte ændring i vederlæggelsen af folketingets medlemmer og den samtidig stedfundne ophævelse af statskattelovens § 5 e.

Til § 8.

Ved bestemmelsen i § 21 i ligningsloven for skatteåret 1953—54 hjemledes der skatterådene adgang til i visse tilfælde bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst for skatteydere, der i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. december 1952 *første gang havde etableret eller overtaget selvstændig erhvervsvirksomhed*, hvoraf de stadig var indehavere. I den af folketingsudvalget vedrørende ligningsloven for skatteåret 1953—54 afgivne betænkning af 2. december 1952 blev det udtalt, at bestemmelsen var at betragte som et forsøg, og den fik derfor kun gyldighed for skatteåret 1953—54, jfr. rigsdagstidende 1952—53, tillæg B. sp. 171.

Ved § 22 i ligningsloven for skatteåret 1954—55 blev bestemmelsen også tillagt gyldighed for dette skatteår med to ændringer, dels en forlængelse af den periode, i hvilken etablering eller overtagelse skal være sket, til 1. november 1953, dels en lempelse i den i stk. 2 vedrørende land-, skov- og havebrugsvirksomheder indeholdte særlige begrænsning for nedsættelsen.

Efter de foreliggende oplysninger har bestemmelsen været anvendt i noget højere grad for skatteåret 1954—55 end for skatteåret 1953—54. Man har fundet det forsvarligt at foreslå bestemmelsen opretholdt også for skatteåret 1955—56, uden at der herved er taget stilling til spørgsmålet, om en særlig ordning for lempelse i etableringstilfælde bør